

International Women's Day March 8, 2011

روز جهانی زن
۸ مارس ۲۰۱۱

Painting by Soudabeh Ardavan, an artist and survivor of the 1988 prison massacre.

نقاشی از سودابه اردوان، نقاش و رسام شهیر ایرانی و یکی از بازماندگان کشتار زندانیان سال ۱۳۶۷.

The Iran Human Rights Documentation Center Celebrates International Women's Day

March 4, 2011

NEW HAVEN, CONNECTICUT - On this International Women's Day, the Iran Human Rights Documentation Center (IHRDC) celebrates the accomplishments, perseverance and dignity of Iranian women, and calls on the Islamic Republic of Iran to ratify the United Nations *Convention on the Elimination of all Forms of Discrimination Against Women* (CEDAW).

This year marks the hundredth anniversary of International Women's Day, which is celebrated internationally on March 8. This year, women in Iran continue to live under laws and practices that discriminate against them, including laws relating to education, marriage, child custody, inheritance rights, and criminal punishments. Women are still sentenced to death by stoning for adultery. The Iranian regime continues to ruthlessly suppress women's rights activists. It continues to harass, arrest and imprison women for merely collecting signatures for the Million Signature Campaign, demonstrating on behalf of their sons and daughters outside of prisons, and engaging in other non-violent activism. Many women's rights activists have been forced to flee the country.

IHRDC calls on the Islamic Republic to discard its discriminatory laws that violate international law as set forth in the CEDAW. Adopted by the United Nations in 1979, the CEDAW entered into force in 1980. In 1949, the Universal Declaration of Human Rights, drafted by a committee chaired by Eleanor Roosevelt, proclaimed the entitlement of all people to equality before the law and to the enjoyment of human rights and fundamental freedoms without distinction of any kind, including any distinction based on sex. The CEDAW was the culmination of 30 years work to codify international legal standards specifically for the equal treatment of women.

A total of 185 States, including many of Iran's neighbors - Afghanistan, Pakistan, Bahrain, Iraq and Azerbaijan - have ratified the CEDAW. Ninety States have ratified the treaty's Optional Protocol, which gives individuals and groups the right to bring complaints of violations of their rights directly to the Commission and request investigations. However, the Iranian government has failed to ratify the treaty.

"Let there be no doubt that Iranian women want and deserve to enjoy equality and freedom," said Renee C. Redman, the Executive Director of IHRDC. "Gender inequality is a matter of concern for both Iranian men and women, as it affects all families. The Islamic Republic must ratify CEDAW and establish its international standards at the national level."

IHRDC is a non-profit organization based in New Haven, Connecticut. Its staff of human rights lawyers and researchers produce reports on the human rights situation in Iran. The Center's goal is to encourage an informed dialogue among scholars and the general public in both Iran and abroad. The human rights reports and a database of documents relating to human rights in Iran are available to the public for research and educational purposes on the Center's website.

www.iranhrdc.org.

مرکز اسناد حقوق بشر ایران روز زن را گرامی می‌دارد

۱۳ اسفند ۱۳۸۹

نیوهیون، کنتیکت- در این روز زن، مرکز اسناد حقوق بشر ایران از دستاوردها، تلاش و همت زنان ایران تقدیر می‌نماید و از دولت جمهوری اسلامی ایران می‌خواهد که کنوانسیون ملل متحد درباره محو همه اشکال تبعیض علیه زنان را تصویب کند.

امسال صدمین سالگرد روز جهانی زن که هر سال در هشت مارس تجلیل می‌شود می‌باشد. امسال همچنان زنان ایران تحت سلطه روابط و قوانین تبعیض آمیز مرتبط با آموزش و پرورش، ازدواج، حضانت اطفال، حق ارث و مجازات‌های کیفری زندگی می‌کند. زنان همچنان در آن کشور به خاطر زنا محکوم به سنگسار می‌شوند. دولت جمهوری اسلامی فعالین حقوق زنان را وحشیانه سرکوب می‌کند و همچنان، زنان را صرفاً به دلیل جمع‌آوری امضا برای کمپین یک میلیون امضاء، تظاهرات در بیرون از زندان به خاطر آزادی پسران و دختران بازداشتی خود، و شرکت در فعالیت‌های مسالمت‌جویانه دستگیر و به زندان می‌اندازد. تعداد زیاد از فعالین حقوق زنان مجبور به ترک کشور شده‌اند.

مرکز اسناد حقوق بشر ایران از جمهوری اسلامی می‌خواهد تا قوانین تبعیض آمیز خود که نقص‌کننده قوانین بین‌المللی مندرج در کنوانسیون ملل متحد درباره محو همه اشکال تبعیض علیه زنان (سیدا) می‌باشد را طرد کند. این کنوانسیون که در سال ۱۹۷۹ توسط سازمان ملل تصویب شد در سال ۱۹۸۰ به اجرا درآمد. در سال ۱۹۴۹، اعلامیه جهانی حقوق بشر، که توسط یک کمیته سازمان ملل که تحت رهبری خانم النوروزولت قرار داشت، اعلام کرد که همه انسان‌ها در برابر قانون مساوی اند و از حقوق و آزادی‌های برابر انسانی بدون هیچ نوع تبعیض بشمول تبعیضات جنسی برخوردار اند. کنوانسیون ملل متحد درباره محو همه اشکال تبعیض علیه زنان نقطه اوج سی سال تلاش زنان برای تدوین معیارهای حقوقی رفتار برابر با زنان است.

یکصد و هشتاد و پنج کشور، از جمله همسایه‌های ایران مانند افغانستان، پاکستان، بحرین، عراق و آذربایجان کنوانسیون ملل متحد درباره محو همه اشکال تبعیض علیه زنان را تصویب کرده‌اند. ۹۰ کشور پروتکل الحاقی به این کنوانسیون که به افراد و گروه‌ها حق می‌دهد تا شکایت خود را مستقیماً به کمیسیون تقدیم کنند و از آن بخواهند تا تحقیقات بیشتر انجام دهند را نیز امضاء کرده است. اما دولت ایران از تصویب این کنوانسیون عاجز مانده است.

خانم رنه ردمن، مدیر اجرایی مرکز اسناد حقوق بشر در این مورد گفت، «شکی نیست که زنان ایران حقوق برابر می‌خواهند و شایسته آن نیز هستند. نابرابری جنسی موضوع نگران‌کننده هم برای زنان و هم مردان ایرانی است، چون این نابرابری تاثیر مستقیم بر خانواده‌های آنان دارد. جمهوری اسلامی باید کنوانسیون ملل متحد درباره محو همه اشکال تبعیض علیه زنان را تصویب کند و قوانین داخلی خود را مطابق با معیارات بین‌المللی برابر سازد.»

مرکز اسناد حقوق بشر ایران مؤسسه‌ای غیرانتفاعی می‌باشد که در سال ۱۳۸۳ توسط گروهی از پژوهشگران، فعالان حقوق بشر و تاریخدانان تأسیس شد. کارمندان این مرکز، وکلا و پژوهشگران حقوق بشر می‌باشند که مسئول تهیه گزارشهای جامع و کامل از وضعیت حقوق بشر در ایران از زمان انقلاب تاکنون می‌باشند. هدف این مرکز تشویق گفتگوی آگاهانه بین محققین و عموم مردم در داخل و خارج از ایران می‌باشد. گزارشهای حقوق بشری و آرشیوی اسناد حقوق بشر این مرکز در پایگاه اطلاعاتی آن www.iranhrdc.org برای دسترسی و آموزش عموم موجود می‌باشد.

No one can make you feel inferior without your consent.

The future belongs to those who believe in the beauty of their dreams.

Eleanor Roosevelt

هیچ کسی نمی تواند شما را بدون رضایت شما حقیر سازد. آینده به آنانی تعلق دارد که به زیبایی رویاهای خود ایمان دارند.

النور روزولت

Eleanor Roosevelt was Chairperson of United Nations Commission on Human Rights that drafted the Universal Declaration of Human Rights, the first international document that sets out fundamental human rights to which all people are entitled. Since its proclamation by the U.N. General Assembly in December 1948, the Declaration has inspired human rights and women rights activists throughout the world. The Universal Declaration of Human Rights is Eleanor Roosevelt's greatest legacy.

Roosevelt believed that "(i)t isn't enough to talk about peace. One must believe in it. And it isn't enough to believe in it. One must work at it." Although she did not have an academic background, she held a deep belief in human dignity and worth. At the end of World War II, Roosevelt, the widow of Franklin D. Roosevelt, the 32nd President of the United States, intensified her activities for peace and human rights. She was the only female member of the Commission for Human Rights and played an instrumental role in drafting the Declaration. The day she submitted the Declaration for review to the United National General Assembly, she said:

We stand today at the threshold of a great event both in the life of the United Nations and in the life of mankind. This declaration may well become the international Magna Carta for all men everywhere. We hope its proclamation by the General Assembly will be an event comparable to the proclamation in 1789 [of the French Declaration of the Rights of Man], the adoption of the Bill of Rights by the people of the U.S., and the adoption of comparable declarations at different times in other countries.

Roosevelt served as the first United States representative to the United Nation Commission on Human Rights until 1953. She continued to lead an active political and social life, delivering lectures at universities until her health rapidly declined after she was struck by a car. She died at her home in New York on November 7, 1962 at age 78.

النور روزولت رئیس کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد بود که اعلامیه جهانی حقوق بشر، اولین سند جهانی که همه افراد جهان را دارای حقوق برابر می داند، را تدوین کرد. از زمان اعلام این سند توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد در دسامبر ۱۹۴۸ تاکنون، این اعلامیه الهام دهنده فعالین حقوق بشر و حقوق زنان در سراسر جهان بوده است. اعلامیه جهانی حقوق بشر با ارزش ترین میراث النور روزولت می باشد.

روزولت باور داشت که «تنها حرف زدن راجع به صلح کافی نیست. باید به آن ایمان داشت. تنها باورداشتن به آن نیز کافی نیست. باید برای تحقق آن تلاش کرد.» النور تحصیلات اکادمیک نداشت، اما به ارزش و شان انسانیت اعتقاد داشت. در پایان جنگ جهانی دوم، روزولت که در آن زمان بیوه فرانکلین روزولت، سی و دومین رئیس جمهور ایالات متحده امریکا بود، به فعالیت های صلح جویانه و بشردوستانه خود شدت بخشید. او یگانه زن عضو کمیته حقوق بشر برای تدوین اعلامیه جهانی حقوق بشر بود و نقش سازنده ای در تدوین آن اعلامیه داشت. روزی که روزولت اعلامیه جهانی حقوق بشر را به مجمع عمومی سازمان ملل تقدیم کرد گفت:

امروز ما در آستانه یک روز تاریخی در حیات سازمان ملل و بشریت قرار داریم. این اعلامیه به خوبی امکان دارد به سنگ بنای حقوقی همه انسان ها در سراسر جهان تبدیل شود. ما امیدوار هستیم که اعلام این اعلامیه توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد همسان اعلامیه سال ۱۷۸۹ انقلاب فرانسه برای برابری همه انسان ها، پذیرش منشور حقوق توسط مردم امریکا و اعلامیه های مشابه آن که نقش تاریخی در دیگر نقاط جهان بازی کرده است، قرار گیرد.

روزولت به عنوان اولین نماینده ایالات متحده امریکا در کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل تا سال ۱۹۵۳ فعالیت داشت. او با ایراد سخنرانی ها و تدریس در دانشگاه ها فعالیت های حقوقی و سیاسی خود را بعد از آن نیز ادامه داد. سلامت جسمانی روزولت بعد از تصادف با یک ماشین به سرعت کاهش پیدا کرد. روزولت در منزل خود در سن ۷۸ سالگی در سال ۱۹۶۲ چشم از جهان فرو بست.

Simin Bahbahani is a well-known modern Iranian poet and an icon of Iranian women for her critical opinions. Bahbahani is known for her Ghazals style poetry, sonnet-like love poems. Her poetry deals with freedom, rights and poverty, reflecting her concerns for the outcast, neglected and marginalized. She has been nominated twice for the Nobel Prize in literature.

شعری از سیمین بهبهانی به مناسبت روز جهانی زن

با خواب ناز جز در گور آمیختن نمی خواهم
با این سلاح شیرین کار خون ریختن نمی خواهم
سر پیش می نهم وز مرگ پرهیختن نمی خواهم
گر تاج خار نگذاری گل ریختن نمی خواهم
این رشته های رنگین را بگسیختن نمی خواهم
هر روز فتنه ای در دهر انگیختن نمی خواهم
ین جمله گر تو می خواهی ای مرد من نمی خواهم

شمشیر خویش بر دیوار آویختن نمی خواهم
شمشیر من همین شعر است، پرکارتر ز هر شمشیر
جز حق نمی توانم گفت، گر سر بریدنم باید
ای مرد من زنم انسان، بر تارکم به کین توزی
با هفت رنگ ابریشم از عشق شال می بافم
هر لحظه آتشی در شهر افروختن نمی یارم
این قافیت سبک تر گیر، جنگ و جنون و جهلت بس